

Frk. *Bruun* fandt, at Hr. Rubin havde talt for meget om, hvorledes Forholdene var; det, der interesserede hende, var Spørgsmaalet om, hvorledes de burde være. Hun kunde stadig ikke se andet end Uretfærdighed i, at Arbejde af samme Værdi fik forskjellig Løn.

Hr. *Høgsbro* præciserede Spørgsmaalet om Behovet til at gjælde Familieforsørgelsen. Dette var den afgjørende Grund til at give Manden højere Løn; men det viste sig hyppigere og hyppigere, at ogsaa Kvinder kunde blive Familieforsørgere, og saadanne Kvinder maatte der da tages Hensyn til. Thi Kjønsskjel i og for sig burde ikke begrunde Lønsskjel. Man burde, som Rubin ogsaa mente, skjelne mellem *Varer*, som maatte sælges efter den fri Konkurrences Princip, og personligt Arbejde, hvor Stat og Kommune stedse tog andre Hensyn ved Siden.

Hr. *Rubin* ytrede til Sveistrup, at saa længe kun enkelte Kvinder optræde paa Arbejdsmarkedet, kunne de med Nytte fordrage lige Løn med Mændene, men kommer først Massen af Kvinder med, vil Konkurrencen mellem dem indbyrdes blive saa stor, at Arbejdslønnen i det hele vil og maa blive nedsat. Andet er ikke muligt. Over for Frk. Bruun udviklede han Følgerne af ikke at tage Hensyn til Personer. Søgte man de billigste Arbejdere, maatte det komme til, at man indforskrev Kinesere.

Sveistrup. Hr. Rubin vil ikke kaste Kinesere ind paa Arbejdsmarkedet, men han vil kaste Kvinderne ind som en billigere Arbejdskraft.

Rubin. Det kunde ikke nytte, at man brugte Stikord som lige Løn for Mand og Kvinde, at man talte sig varm om Retfærdighedshensyn o. s. v. Selv om man i en enkelt Side af Kvindesagen maatte bøje sig for det, der vilde gavne Samfundet som Helhed, vilde Kvindebevægelsen ikke lide derved. Naar man ikke forstod, at det, Spørgsmaalet drejede sig om, var, om man skulde ønske Arbejdslønnen bestemt, bl. a. under Hensyn til Arbejdernes Behov, eller om man kun skulde ønske Arbejdet betalt som enhver anden Vare, d. e. efter Licitationspriser, og naar man ikke forstod, at for den store Part af Menneskeheden førte det sidste til Ulykke, det første til en menneskeverdigg Tilværelse, — da var man paa Siden af Spørgsmaalet og videre Forhandling overflødig.

Den 1ste Marts holdt Dr. *Starcke* for den talrige Forsamling et indledende Foredrag om *den gifte Kvindes Erhverv*, hvorved han ikke forstod et tilfældigt Bierhverv, der optog nogle Timer af Dagen, men et planmæssigt anlagt og gennemført Arbejde, der ikke levnede nogen Tid til Varetagelse af Hjemmets Tarv. Husets Ordning og Børnenes Opdragelse maatte da overlades til lejede Folk. Men Ægteskabet, Familienlivet vil lide derunder. Det er af væsentlig Betydning for